

[**OKAZKA** *sb f*

okazka, okaza.

o *prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.*

sg *N* okaza. \diamond *L* okázce.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przegląd gotowości bojowej; armilustrum (militum), transvectio equitum ante conspectum ducis Cn: Miles exautoratus Aufzgemufterter Knecht Żołnierz co fię przy okałce zle popiał ArtNom M2v; okaza / *delectus militum, diribitio. Volck Ooo4v.*

Wyrażenie: »okaza żołnierzow«: Diribitorium, ein Musterplatz. P. miejsce/ kędy okaza żołnierzow bywa. Volck 167.

Cf OKAZ

FP